

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příprava na vyučování Českého jazyka a literatury s cíli v oblasti čtenářství

Název učební jednotky (téma)	Jeden den ve Stokorcovém lese
Stručná anotace učební jednotky	Žáci pracují s textem z knihy Medvídek Pú. Pracují ve skupinách, ve kterých diskutují (rozvíjejí – dramatizace) společnou práci s textem.
Nutné předpoklady (Již osvojené znalosti a dovednosti žáků, které umožní, aby jednotka efektivně směřovala ke svým cílům).	Prvotním základem pro efektivní provedení jednotky je vysoká koncentrace pozornosti při poslechu relativně rozsáhlého textu. Je možné jej členit na jednotlivé části (podle členění přílohy) a z každé z nich vyvodit nějaké poučení, které vždy směřuje k zásadnímu poučení: NEPŘECEŇOVAT SVÉ SÍLY A NEBÁT SE.
Časový rozsah učební jednotky	4x 45 minut
Věk žáků (ročník)	2.–4. ročník

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Zařazená průřezová témata (včetně čtenářství)	OSV	MKV	MV	VMEGS	VDO	EV	Čtenářství
<p>Vyučovací obor(y)</p> <p>Český jazyk a literatura</p> <p><i>Očekávané výstupy vzdělávacího oboru (RVP):</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák pracuje tvořivě s literárním textem podle pokynů učitele a podle svých schopností. • Žák čte s porozuměním přiměřeně náročné texty potichu i nahlas. 							Ano
<p>Dlouhodobé cíle</p> <p>(Klíčové kompetence, části profilu absolventa, části výchovné a vzdělávací strategie školy)</p>	<p><i>Kompetence k řešení problémů</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák je podněcován k tvořivému myšlení, k logickému uvažování a řešení problémů. <p><i>Kompetence komunikativní</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák všestranně využívá informačních (komunikačních) prostředků pro plnohodnotnou komunikaci (dorozumění) s ostatními. • Žák využívá získané komunikační dovednosti k vytváření plnohodnotných mezilidských vztahů. <p><i>Kompetence sociální</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák projevuje pozitivní city v chování, jednání a prožívání životních situací, rozvíjí vnímavost a citlivé vztahy k lidem, prostředí i přírodě. 						

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

<p>Cíle jednotlivých průřezových témat a čtenářství, které chci v dané učební jednotce naplnit</p>	<p>Čtenářství</p> <ul style="list-style-type: none"> • Žák si rozšiřuje slovní zásobu a upevňuje schopnost hlasitého projevu (vyprávění); • Žák rozvíjí soustředění se na hlasité a plynulé čtení. • Žák rozvíjí schopnosti předvídat pokračování příběhu. • Žák vyjádří své pocity z četby jednotlivých ukázek, emoce, i poučení, kterého se mu prostřednictvím četby dostalo. • Žák rozlišuje charaktery jednotlivých postav a charakterizuje vzájemné (sociální) vztahy, které mezi postavami existují či nastávají.
<p>Cíle učební jednotky</p>	<p>Zdůraznit vztahy, které pomáhají hrdinům společným úsilím vyřešit krizovou situaci bez ohledu na jejich osobní danosti a odlišnosti (antagonismy). Týká se celého textu, resp. jednotlivých částí, do kterých jsem ho rozčlenila, zejména části závěrečné, kdy se hrdinům podaří společným úsilím dovést celou epizodu do „happyendu“. Motivaci pro splnění úkolu vidím především ve čtení s tvorbou otázek (vedoucích k řešení dané situace) a s předvídaním toho, jak by mohla popsaná situace dopadnout.</p> <p>Základním cílem je posílit pocit odpovědnosti za své jednání, solidarity, vstřícnosti a obětavosti.</p>
<p>Hodnocení</p> <p>(Z čeho učitel i žáci poznají, že bylo dosaženo cílů a jak to učitel i žáci budou hodnotit)</p>	<p>Zpětná vazba:</p> <p><i>Výstupy práce žáků:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Ilustrace částí epizod, které jednotlivé žáky zaujaly, nejlépe ve formě komiksů a jejich následné implementace do materiálu dokumentujícího vliv přečteného textu na žáky <p><i>Hodnocení:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ sebehodnocení skupiny <p>zapojení všech členů do práce</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ sebehodnocení jednotlivců

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ postřehy spolužáků ➤ kolektivní zhodnocení dojmů a poučení nabytých v programu
<p>Popis učební jednotky</p>	<p>1. Motivace (5 min)</p> <p>Učitel se dětí zeptá, zda znají medvídko Pú a co o něm všechno vědí (jak vypadá, co dělá, jak se chová).</p> <p>2. Čtení textu (10 min)</p> <p>Učitel si vybere úryvky textu z ukázky, které mu vyhovují (Příloha A).</p> <p>Text začíná číst učitel. Po krátké době dá prostor jednotlivým žákům, aby četli celé třídě.</p> <p><i>Čtení s předvídáním:</i></p> <p>ve vhodné chvíli učitel položí otázku žákům, jak si myslí, že příběh bude pokračovat. Děti nechá vyjádřit a návrhy krátce zapíše na tabuli.</p> <p>Následuje samostatné čtení textu, kdy se žáci dovídají, jak příběh pokračuje. Učitel pak se žáky shrne, jak se příběh vyvíjel a srovnají ho s návrhy žáků.</p> <p>Pak pokračuje samostatné čtení žáků. Žáci mají za úkol napsat otázky, které mají na hlavní hrdiny nebo vedou k řešení dané situace.</p> <p>3. Představení otázek + rozhovor (10 min)</p> <p>Žáci představí své otázky. Spolužáci se na ně pokusí odpovědět.</p> <p>Učitel vede diskusi na téma motivy jednání hrdinů, cíle a důsledky jejich jednání.</p> <p>Učitel vyzve žáky, aby si navzájem ve dvojici sdělili, jaké pocity měli při čtení, co prožívali, co se jim líbilo a co ne.</p> <p>Poté se zeptá vybraných dvojic, co se dozvěděli od toho druhého.</p> <p>Dále učitel položí otázku „Plyne z textu nějaké poučení do</p>

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

	<p>života?“ a probíhá diskuse.</p> <p>4. Práce ve skupinkách – scénka (20 min)</p> <p>Děti se rozdělí do skupin a připraví si dramatickou situaci vycházející s přečteného textu, kterou následně prezentují třídě. Dále vystihnou etické poučení a pokusí se najít skutečný (reálný) příklad takového chování. Učitel dále klade otázky k reálnému příkladu dle situace.</p> <p><i>Příklady situací:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ rozhovor Klokánka s Tygrem ústící ve vylezení na strom; ➤ rozhovor Pú a Prasátka (o jagulárech, o pomoci Tygru a Klokánkovi); ➤ „záchranná akce“. <p>5. Zpětná vazba (5 min)</p> <p>Učitel vyzve žáky, aby zvednutím ruky naznačili, jak se jim hodina líbila (čím větší spokojenost, tím více zvednutých prstů).</p> <p>Učitel klade žákům otázky:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Jak se vám dnes pracovalo s textem? ➤ Která fáze čtení vám nejvíce vyhovovala? ➤ Jak se vám líbilo předvídání situace? Když čtete, předvídáte, co se může dále stát? <p>6. Domácí úkol (5 min)</p> <p>Děti vytvoří obrázek (komiks) k přečtenému a popíší vztahy (epizody), které v příběhu považují za podstatné. V příští hodině třída uskuteční burzu komiksů.</p>
<p>Seznam příloh</p>	<p>Příloha A – Ukázka z knihy</p> <p>MILNE, Alan Alexander. <i>Medvídek Pú</i>. Praha : Albatros, 2008. ISBN 978-80-00-02055-6.</p>

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Autor lekce (realizátor učební jednotky), škola	Bc. Květoslava Brixiová ZŠ, MŠ, ZUŠ Jesenice K Rybníku 800, 252 42 Jesenice
Závěrečná sebereflexe učitele (následuje po odučení učební jednotky)	
Co se mi osvědčilo během vyučování (co fungovalo, mělo úspěch, z čeho jsem měl/a radost).	—
S jakými problémy (obtížemi) jsem se během vyučování setkal/a.	—
Co bych příště udělal/a jinak (jak bych upravil/a tuto přípravu).	—

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Ukázka z knihy

KAPITOLA 4, ve které se ukáže, že tygři nelezou po stromech

1.

Jednoho dne, když tak přemýšlel, napadlo Púovi, že půjde navštívit Ijáčka, protože ho už od včerejška neviděl. A jak si vykračoval podrostem a prozpěvoval, vzpomněl si najednou, že už od předvčírka neviděl Sovu, a napadlo mu, že nakoukne cestou do Stokorcového lesa a podívá se, jestli je Sova doma. Zpíval si tedy dál, až přišel k místu, kde leží kameny přes potok, a když vstoupil na třetí kámen, napadlo mu, jak se asi má Klokance, Klokánek a Tygr, protože všichni bydlili spolu v jiné části Lesa. A pomyslí si: „Už jsem Klokánka dávno neviděl, a jestli ho nevidím dnes, bude to zas ještě déle.“ Usedl tedy na kámen uprostřed potoka a zpíval další sloku své písničky a přitom přemítal, co má dělat. Druhá sloka písničky zněla:

*Klokánka bych navštívil dnes velmi rád.
Medvídek je šťasten, jen když nemá hlad.
Zajdu já si na besedu, až se najím hodně medu
(a já se najím hodně medu) nic naplat.*

2.

Slunce tak rozkošně hrálo a kámen, jak dlouho ležel na slunci, byl tak teplý, že se Pú málem rozhodl hovět si celé dopoledne uprostřed potoka, když tu si vzpomněl na svého přítele Králíčka. „Vida, Králíček,“ řekl si Pú. „S Králíčkem si rád popovídám. Mluví docela rozumně. Neužívá dlouhých cizích slov jako Sova. Užívá krátkých, jasných slov, jako například ‚Co oběd?‘ a ‚Posluž si, Pú‘. Tak se mi zdá, že bych měl navštívit Králíčka.“ A to mu vniklo další sloku:

*S Králíčkem je znamenitá zábava,
zvláště když se tu něco k snědku podává.*

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

*To si člověk zvykne lehce, že se mu pak domů nechce
(a mně se od medu nechce), tramtadá.*

3.

Když si to zazpíval, vstal ze svého kamene, přešel zpátky přes potok a pustil se ke Králíčkovu domku. Ale nebyl ještě daleko a tu mu napadlo: „Jo, ale co když nebude Králíček doma?“ „Anebo co když zas zůstanu trčet ve dveřích, až půjdu domů, jako jednou, když neměl dveře dost veliké?“ „To vím, že sám netloustnu, ale jeho dveře se možná zužují.“ „Nebylo by tedy lépe, kdybych – „A přitom, když si tohle všechno říkal, šel stále víc na západ, aniž o tom věděl..., až se najednou octl před vlastními dveřmi. A bylo jedenáct hodin. A byl čas sníst něco menšího... Za půl hodiny pak provedl, co měl vlastně hned od počátku v úmyslu, totiž ubíral se k Prasátkovu domku. A cestou si utíral ústa hřbetem pracky a zpíval si trochu kostrbatou písničku:

Prasátko bych navštívil dnes velmi rád.

Kdybych já je nenavštívil, nebyl bych rád.

Nic si z toho nedělám, když Sovu a Ijáčka neuhlídám, (ani ty ostatní),

a já Sovu a Ijáčka neuhlídám, (ani ty ostatní),

ani Kryštůfka Robina.

Když se ta písnička napíše, nevypadá moc hezky, ale když si ji Pú zpíval za slunného rána asi v půl dvanácté, vypadala jako jedna z nejlepších, jaké kdy zpíval. A tak si ji zpíval znovu a znovu. Prasátko právě pilně kopalo malou díru před svým domkem. „Nazdar, Prasátko!“ řekl Pú. „Nazdar, Pú,“ řeklo Prasátko a leknutím poskočilo. „Já vědělo, že jsi to ty.“ „Já taky,“ řekl Pú. „Co děláš?“ „Ale zasazuju žalud, aby mi z něho vyrostl dub, abych pak mělo hodně žaludů zrovna před domem a nemuselo pro ně chodit na míle cesty, víš, Pú?“ „A co když ti nevyroste?“ řekl Pú. „Vyroste, protože Kryštůfek Robin říká, že vyroste, tak proto ho sázím.“ „Tak,“ řekl Pú, „a co kdybych si zasadil před domem plástev medu, vyrostl by mi z ní úl?“ Prasátko to nevědělo jistě. „Nebo aspoň kousek plástve,“ řekl Pú, „aby nepřišlo moc nazmar. Ale to bych pak měl jen kus úlu a třeba zrovna ten špatný kus, kde včely jen bzučí a neukládají med. To je hloupé.“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Prasátko souhlasilo, to že by bylo nepříjemné. „A mimoto, Pú, je velmi těžké sázet, když nevíš, jak se to dělá,“ řeklo Prasátko a vložilo žalud do jamky, kterou vykopalo, přikrylo ji hlínou a skákalo na ní. „Vždyť já to vím,“ řekl Pú, „protože Kryštůfek Robin mi dal řešetová semínka a já jsem si je zasázal, a teď budu mít před vchodem samá řešeta.“ „Mně se zdá, že se jim říká řeřichy,“ řeklo Prasátko plaše a stále přitom skákalo. „Ne,“ řekl Pú. „Těmhle ne. Těmhle se říká řešeta.“ Když přestalo Prasátko skákat, otřelo si pracky o břicho a řeklo: „A co teď budeme dělat?“ a Pú řekl: „Pojďme navštívit Klokanici, Klokánka a Tygra,“ a Prasátko řeklo: „A- ano. P-pojďme“, protože se ještě trochu bálo Tygra, pořád moc skákal a zdravil tak, že jsi z toho měl plné uši písku, i když mu Klokanice řekla: „Opatrně, Tygříčku,“ a pomohla ti zase a na nohy. Tak se vydali na cestu ke Klokanici.

*

Onoho rána dostala Klokanice v záchvatu mateřskosti chuť všechno počítat – Klokánkovy živůtky, a kolik kousků mýdla jí zbývá, a dvě čistá místa na Tygrově bryndáčku; poslala tedy Klokánka s Tygrem na celé dopoledne do Lesa, aby doma nic neprovedli, a dala jim s sebou balíček řeřichových chlebiček. Cestou vyprávěl Tygr Klokánkovi (chtěl to vědět), co všechno Tygři dovedou. „Dovedou létat?“ zeptal se Klokánek. „Ano...“ řekl Tygr, „moc dobře létají, to ano. Ohromně létají.“ „Je!“ řekl Klokánek. „Tak dobře jako Sova?“ „Ano,“ řekl Tygr. „Jenže se jim nechce.“ „Proč se jim nechce?“ „No, zkrátka se jim nechce.“ Klokánek to nechápal, protože si myslel, jak by bylo hezké umět létat, ale Tygr řekl, zeje těžké vysvětlit to někomu, kdo sám není Tygr. „A dovedou skákat tak daleko jako Klokanice?“ „Ano,“ řekl Tygr. „Když chtějí.“ „Já strašně rád skáču,“ řekl Klokánek. „Zkusme to, kdo dál skočí, ty nebo já.“ „Já,“ řekl Tygr. „Ale nesmíme se teď zastavovat, nebo přijdeme pozdě.“ „Kam přijdeme pozdě?“ „Kam chceme přijít včas,“ řekl Tygr a pospíchal dál. Za chvíli přišli k Šesti borovicím. „Já umím plavat,“ řekl Klokánek. „Spadl jsem do řeky a plaval jsem. Umějí Tygři taky plavat?“ „To se ví. Tygři umějí všechno.“ „Dovedou lézt po stromě lip než Pú?“ zeptal se Klokánek a zastavil se pod nejvyšší borovicí a hleděl vzhůru. „Lézt po stromech, to dovedou ze všeho nejlíp,“ řekl Tygr. „Mnohem lip než Pú.“

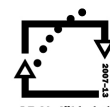
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Uměli by vylézt na tenhle?“ „Na takové stromy lezou pořád,“ řekl Tygr. „Nahoru dolů celé dni.“ „Vážně, Tygře?“ „Ukážu ti to,“ řekl Tygr statečně, „a můžeš si mi sednout na záda a dívat se.“ A najednou z toho všeho, co prý Tygři dovedou, si byl jist jedině šplháním. „Je, Tygře - je, Tygře - je, Tygře!“ ječel Klokánek rozjívěně. Seděl Tygrovi na zádech a lezli vzhůru. Prvních deset stop si Tygr šťastně říkal: „Už lezeme!“ Dalších deset stop si říkal: „Vždyť jsem to říkal, že Tygři umějí lézt po stromech.“ A dalších deset stop si říkal: „Nemysli si, že je to lehké.“ A dalších deset stop si říkal: „Zbývá ještě slézt. Dolů.“ A pak řekl: „To bude nesnadné ...“ „Ledaže bychom spadli...“ „Což by bylo...“ „SNADNÉ.“ - A při slově „snadné“ se větev, na které stál, náhle zlomila a jen taktak se mu podařilo zachytit se hořejší větve, když užuž padal... A pak k ní pomalu přitáhl bradu ... a pak jednu zadní pracku ... a potom druhou ... až konečně se na ni posadil a rychle oddychoval a říkal, proč nešel raděj i plavat. Klokánek slezl a posadil se vedle něho. „Je, Tygře,“ řekl rozjařeně, „už jsme nahoře?“ „Ne,“ řekl Tygr. „Polezeme až nahoru?“ „Ne,“ řekl Tygr. „Ach!“ řekl Klokánek trochu smutně. A pak zas dodal spokojeně: „To bylo moc hezké, teď nakonec, jak jsi dělal, jako bychom měli spadnout až na zem, a zatím jsme nespadli. Uděláš to ještě jednou?“ „Ne,“ řekl Tygr. Klokánek byl chvíli zticha a pak řekl: „Sníme si chlebičky, Tygře?“ a Tygr řekl: „Ano, kde?“ a Klokánek řekl: „Dole pod stromem.“ A Tygr řekl: „Myslím, že bychom je teď ještě neměli jíst.“ A tak je nejedli.

*

Po nějaké chvíli přišel Pú s Prasátkem. Pú vykládal Prasátku zpěvavě, že to nevadí, že neztloustne a že opravdu myslí, že neztloustne, ať dělá, co dělá. A Prasátko přemítalo, jak dlouho to asi potrvá, než mu vzklíčí přede dveřmi žalud. „Podívej se, Pú,“ řeklo najednou Prasátko, „tamhle na té borovici něco je.“ „Něco tam je!“ řekl Pú a zvědavě hleděl vzhůru. „Je tam nějaké zvíře.“ „Je to nějaké dravé zvíře?“ zeptalo se a hledělo na opačnou stranu. Pú přikývl. „Je to Jagulár,“ řekl. „Co dělají Jaguláři?“ zeptalo se Prasátko a doufalo, že nedělají nic. „Skrývají se ve větvích a skočí na tě, když jdeš pod nimi,“ řekl Pú. „Kryštůfek Robin mi to říkal.“ „Snad abychom radši nechodili pod něj, Pú, aby neskočil a neublížil si.“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„Jagulár si nikdy neublíží,“ řekl Pú a po chvíli dodal, „umí moc dobře skákat.“ Prasátko však bylo pořád toho mínění, že není dobře být pod někým, kdo umí moc dobře skákat, a právě se chtělo rychle vrátit pro něco, co zapomělo, když na ně Jagulár zavolal. „Pomoc! Pomoc!“ volal. „Tohle Jaguláři vždycky dělají,“ řekl Pú s velkým zápalem. „Volají: ‚Pomoc! Pomoc,‘ a pak, když se podíváš vzhůru, tak na tebe skočí.“ „Však já se dívám dolů,“ zvolalo Prasátko hlasitě, aby se snad Jagulár nespletl. Vedle Jagulára něco velmi rozčileně zapištělo: „Pú a Prasátko! Pú a Prasátko!“ Najednou Prasátko pocítilo, že je vlastně mnohem krásněji, než se mu dosud zdálo. Tak teplo a slunečno. „Pú!“ zvolalo. „Myslím, zeje to Tygr a Klokánek!“ „Jsou to oni!“ řekl Pú. „Myslel jsem, že je to Jagulár a ještě jeden Jagulár.“ „Nazdar, Klokánku!“ zvolalo Prasátko. „Co děláš?“ „Nemůžeme dolů, nemůžeme dolů!“ zvolal Klokánek. „To je švanda! Že je to švanda, Pú? Tygr a já bydlíme na stromě jako Sova a zůstaneme tady až na věky věků. Vidím odtud Prasátkův domek. Prasátko, vidím odtud tvůj domek. To jsme vysoko! Je Sovin dům taky tak vysoko?“ „Jak ses tam dostal, Klokánku?“ zeptalo se Prasátko. „Tygrovi na zádech! A Tygrové neumějí lézt dolů, protože jim při tom překáží ocas, jen nahoru, a Tygr na to zapomněl, když jsme se pustili do šplhání, a teprve teď si vzpomněl, tak tady už navždycky musíme zůstat – , ledaže bychom vylezli výše. Co jsi říkal, Tygře? Aha, Tygr povídá, že kdybychom vylezli výše, neviděli bychom už tak dobře Prasátkův dům, zůstaneme tedy zde.“ „Prasátko,“ řekl Pú vážně, když to všechno slyšel, „co uděláme?“ A pustil se do Tygrových chlebiček. „Nemohou z místa?“ zeptalo se Prasátko. Pú přikývl. „Nemohl by ses k nim vyšplhat?“ „To bych mohl, Prasátko, a mohl bych Klokánka snést na zádech, ale Tygra bych snést nemohl. Musíme tedy vymyslet něco jiného.“ A všecek zabrán do přemýšlení, pustil se do Klokánkových chlebiček. Zda by si byl něco vymyslel, než by byl snědl poslední chlebiček, to nemohu říct, ale když došel k předposlednímu, zapraskalo chrastí a objevil se Kryštůfek Robin a Ijáček, kteří tudy šli na procházku. „Nedivil bych se, kdyby zítra pořádně fučelo,“ povídá Ijáček. „Jistě bude vichřice a boží dopuštění. Že je dnes hezky, to ještě nic neznamená.“ „Tamhle je Pú!“ řekl Kryštůfek Robin, kterému na tom příliš nezáleželo, jak bude zítra, jen když mohl ven. „Nazdar, Pú!“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

„To je Kryštůfek Robin,“ řeklo Prasátko. „Ten nám poví, co máme dělat.“ Pospíchali k němu.

*

„Ach, Kryštůfku Robine,“ začal Pú. „A Ijáčku,“ řekl Ijáček. „Tygr s Klokánkem jsou na borovici a nemohou dolů a —,“ „A já jsem zrovna povídal, kdyby tak Kryštůfek Robin —,“ „A Ijáček —,“ „Kdybys tu jen byl, pak bychom už přišli na to, co dělat.“ Kryštůfek Robin pohlédl vzhůru na Tygra a Klokánka a pokoušel se něco vymyslet. „Já jsem myslelo,“ řeklo Prasátko vážně, „že kdyby se Ijáček postavil dole pod strom a Pú se postavil Ijáčkovi na záda a já Púovi na ramena —,“ „Jo, a až by Ijáčkovi rupla záda, to bychom se nasmáli! Cha, cha! Nevinný žertík,“ řekl Ijáček, „ale není nám moc platný.“ „No,“ řeklo Prasátko skromně, „já myslelo—,“ „Mohla by ti z toho rupnout záda, Ijáčku?“ zeptal se Pú udiveně. „To je na tom právě napínavé, Pú, že člověk neví, až když je po všem.“ Pú řekl: „Ach!“ a všichni se zase zamyslili. „Už to mám!“ zvolal najednou Kryštůfek Robin. „Teď poslouchej, Prasátko,“ řekl Ijáček, „abys vědělo, co chceme podniknout.“ „Svléknu si kabátek, a každý podrží jeden cíp, a Klokánek s Tygrem skočí do něho. Bude to měkké a pružné a neuhodí se.“ „Pomoci Tygrovi dolů,“ řekl Ijáček, „a aby si nikdo neublížil. Ty dvě věci si zapamatuj a bude dobře.“ Ale Prasátko neposlouchalo, docela je zaujala představa, že zase uvidí Kryštůfkovy červené šle. Vidělo je dosud jen jedinkrát, když ještě bylo maličké, a tak je to rozrušilo, že muselo pak jít spát o půl hodiny dřív než obvykle; a od té doby by jen bylo rádo vědělo, jestli jsou opravdu tak červené a šlovité, jak se mu tenkrát zdálo. A tak když Kryštůfek Robin svlékl kabátek a opravdu takové byly, zase Ijáčkovi všecko odpustilo, popadlo kabátek vedle něho a mile se na něho usmívalo. A Ijáček mu zašeptal: „Neříkám, že teď už se nemůže stát nehoda, to ne. Nehody jsou zadržaná věc. Nikdy tě žádná nepotká - a najednou jsi v tom.“ Když Klokánek pochopil, co má dělat, byl radostí všecek bez sebe a křičel: „Tygře, Tygře, budeme skákat! Podívej se, jak skočím, Tygře! Jako když letím, tak skočím!“ A skočil rovnou doprostřed kabátku. A skočil tak prudce, že vyletěl zas vzhůru skoro do stejné výše - a skákal a křičel: „Je!“ hezky dlouho a pak najednou přestal a řekl: „Je, to je hezké!“

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Potom ho sundali na zem. „Pojď, Tygře,“ zvolal. „Je to lehké.“ Ale Tygr se držel větve a říkal si: „Pro takové skokany, jako jsou Klokani, to snad je dobré, ale ne pro ty, co jen plavou, jako Tygři.“ A představoval si, jak pluje naznak po řece nebo jak plave z jednoho ostrůvku na druhý, a cítil, to že je ten pravý život pro Tygra. „Jen pojď,“ volal Kryštůfek Robin. „Nic se ti nestane.“ „Počkej chvíli,“ řekl Tygr rozechvěně. „Mám v oku kousek kůry.“ A pomalu se šinul po větvi. „Pojď, je to snadné!“ kvičel Klokánek. A najednou Tygr cítil, jak je to snadné. „Ouvej!“ křičel, když letěl strom kolem něho. „Pozor!“ volal Kryštůfek Robin na ostatní. Ozvala se rána, něco se roztrhlo a všichni se octli na hromadě na zemi, nejdříve se sebrali Kryštůfek Robin a Pú a Prasátko, pak sebrali Tygra a až docela vespod byl Ijáček. „Neublížil sis?“ „Ach Ijáčku!“ volal Kryštůfek Robin. A úzkostlivě ho celého ohmatával, oprášil ho a pomohl mu zase na nohy. Ijáček dlouho nic neříkal. Pak se zeptal: „Je tu Tygr?“ Tygr tu byl a už mu bylo zase do skoku. „Ano,“ řekl Kryštůfek Robin. „Tygr je tu.“ „Tak mu za mne poděkuj,“ řekl Ijáček.

(Z knihy: MILNE, Alan Alexander. *Medvídek Pú*)

